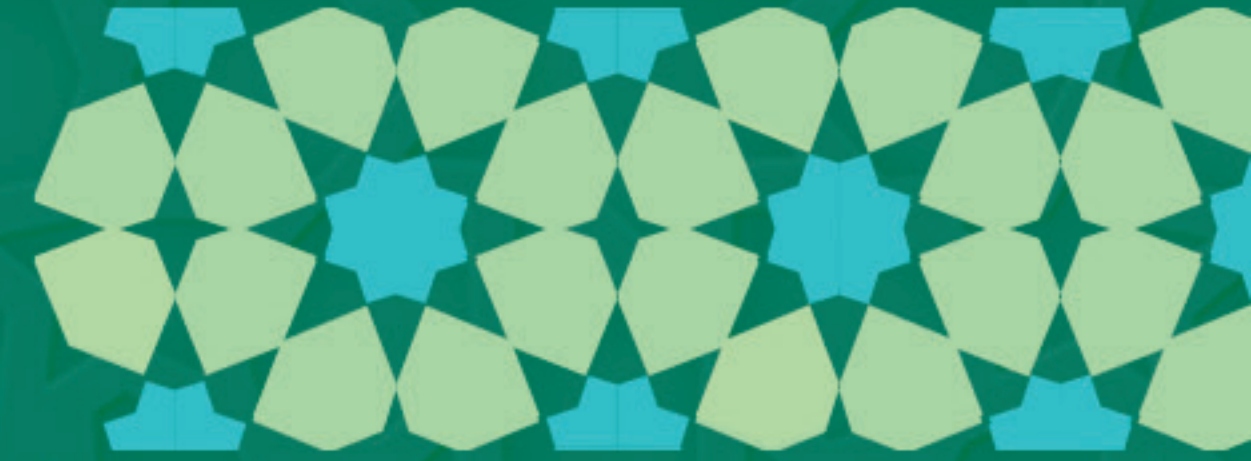
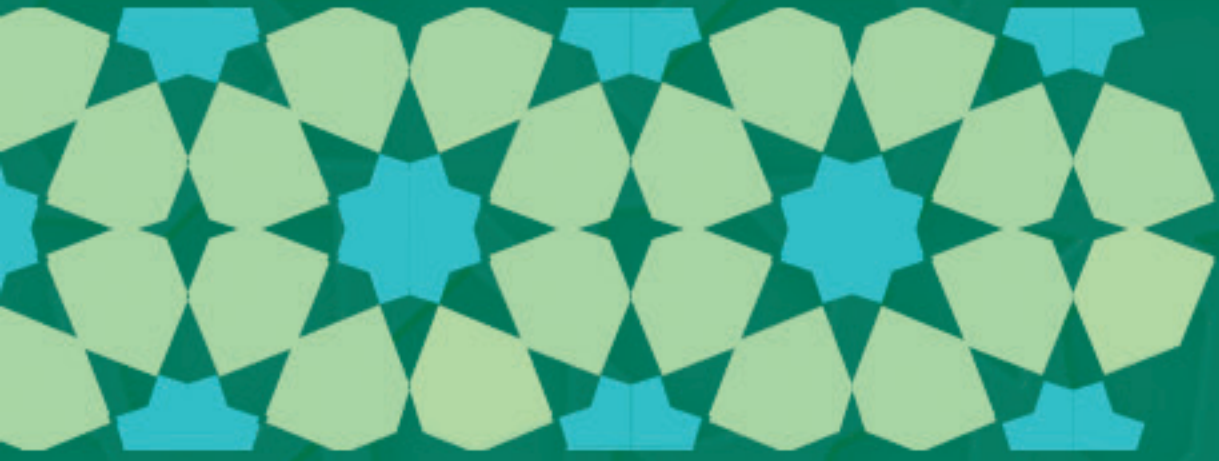

ÇOCUKLA ŞENLENEN YUVALAR

Kimdir Çocuk?

Çocuk... Evin neşesi, bereketi, umudu...

Kur'an'ın ifadesiyle "göz aydınlığı"dır. Erkek ve kadının geleceğe kalma, adını yaşatma, neslini sürdürme arzusudur.

"Rabbim! Bana katından temiz bir nesil ihsan et. Şüphesiz sen duayı hakkıyla işitensin." (Âl-i İmrân 3/38) niyazına verilen cevaptır.

Bir lütuftur çocuk. İlâhî ikramın adı, nimetin tadıdır...

Rabbimizin eşsiz nimetleri arasında en sevimlisidir. Allah'ın anne babalara bahşettiği en güzel hediyedir. Dünya hayatının süsüdür. *(Kehf, 18/46)*

Masum masum gözleri, minik minik ayakları, yumuk yumuk elleri ve gönle sevinç veren sesiyle bir yavru en büyük nimetlerden biridir. El bebek gül bebek yavrumuz, anne baba için hem nimet hem de emanettir.

Ve çocuk, Yüce Allah'ın bir aileye verdiği en kıymetli emanettir. Emanettir, çünkü bize değil, Allah'a ait bir candır. Kur'an-ı Kerim'de; *“Göklerin ve yerin hükümrânlığı Allah'ındır. O, dilediğini yaratır. Dilediğine kız çocukları, dilediğine erkek çocukları verir. Yahut dilediğine hem erkek hem de kız evlât verir. Dilediğini de kısır bırakır. O, her şeyi bilendir, her şeye gücü yetendir.”* (Şûrâ 42/49-50) buyrulur.

Bireydir çocuk. Kendine özgü zevkleri, alışkanlıkları, fikirleri, kararları olan bambaşka bir birey... Çocuk da en az bir yetişkin kadar saygıya layıktır! O da en şerefli varlık olarak yaratılan insan soyunun bir üyesidir, o da mükerremdir...

Yeni bir yuvanın kurulmasıyla bir araya gelen eşler muhabbetleri katmerleşsin isterler. Sevgiyi derinleştirecek, merhameti artıracak, gönle sevinç verecek ve eve neşe saçacak minik bir misafir gelsin arzu ederler.

Hoş Geldin Yavrucuğum

“Hoş geldin yavrucuğum.

Bir nefes gibi, bir rüya gibi, bir hayal gibi,
bir dua gibi geldin...

Hoş geldin...”

Dünyaya bakmaya daha alışmamış gözler, buruşuk parmaklar...
Annesinin kokusunu doya doya içine çekmek isteyen bakışlar... Ve
bebeğinin kokusunu cennet kokusu sayan anneler... İşte sevginin
hiç konuşmadan anlaşılan dili budur.

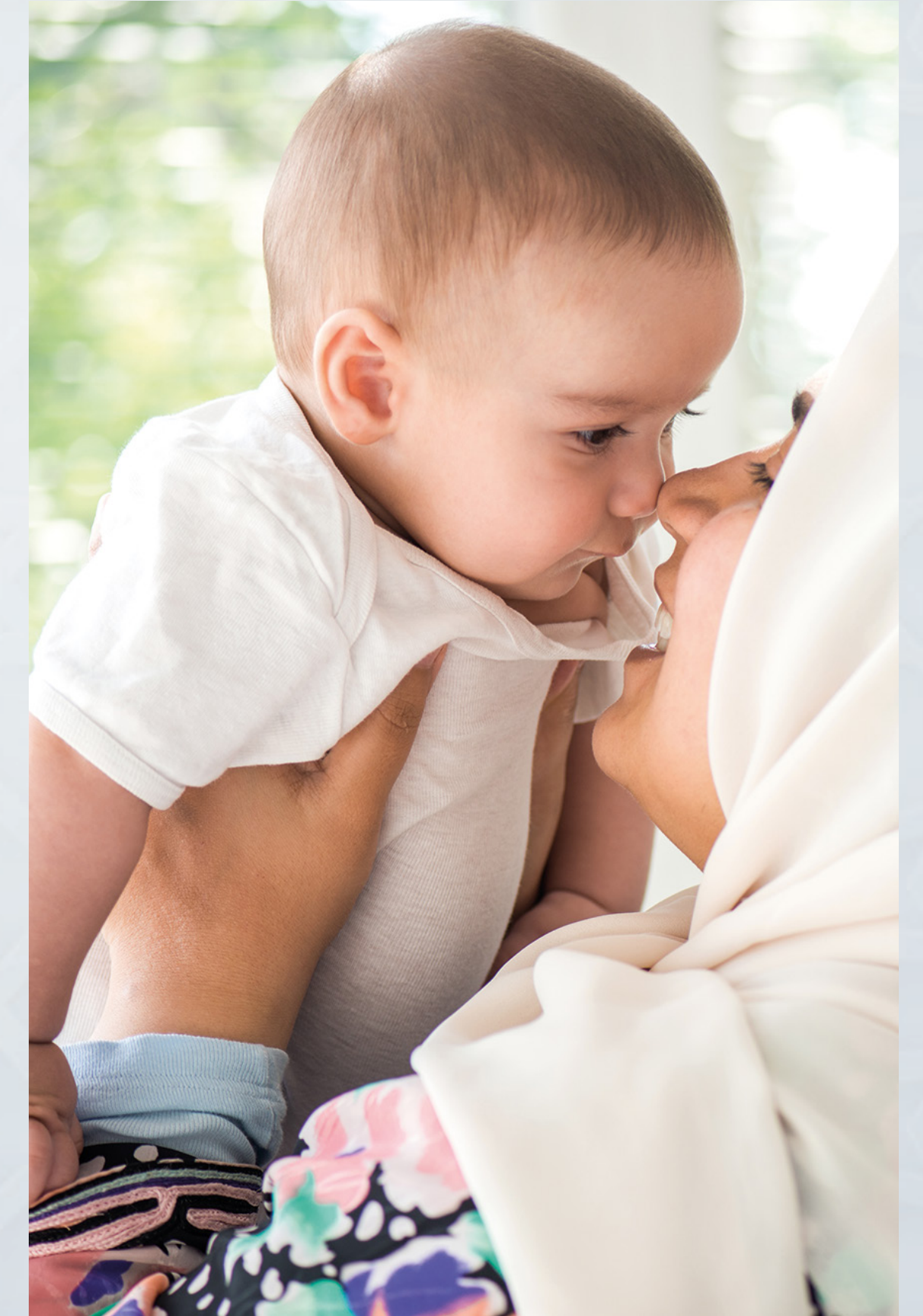

Birlikte çıkılan bu yolda Őimdi aile olma sorumluluklarını gücü nispetinde paylaŐma vaktidir. Anne baba olarak yükü birlikte omuzlamanın da tam vaktidir. Sen-ben tartiŐmasına girmeden biz olma bilinciyle bebeği kucaklama vaktidir.

Bir Emaneti Kucaklamak: Anneliğe Merhaba

Yeryüzünün en şerefli varlığı olan insanın doğumu, Rabbimizin ilim, kudret ve yaratma sıfatlarının bir tecellisidir. Doğum, bir kadının yaşayabileceği en derin mucizelerden ve en anlamlı tecrübelerden biridir.

Çocuđu olunca bir kadın anne olmanın mutluluğunu yaşar. Taşıdığı, doğurduğu, doyurduğu küçük canı kendisine tercih eder. Yavrusunu koruma altına alması, bebeğine zarar geleceği düşünceyiyle tedirginlik hissetmesi anne yüreğinin merhametle yoğrulmuş olmasındandır.

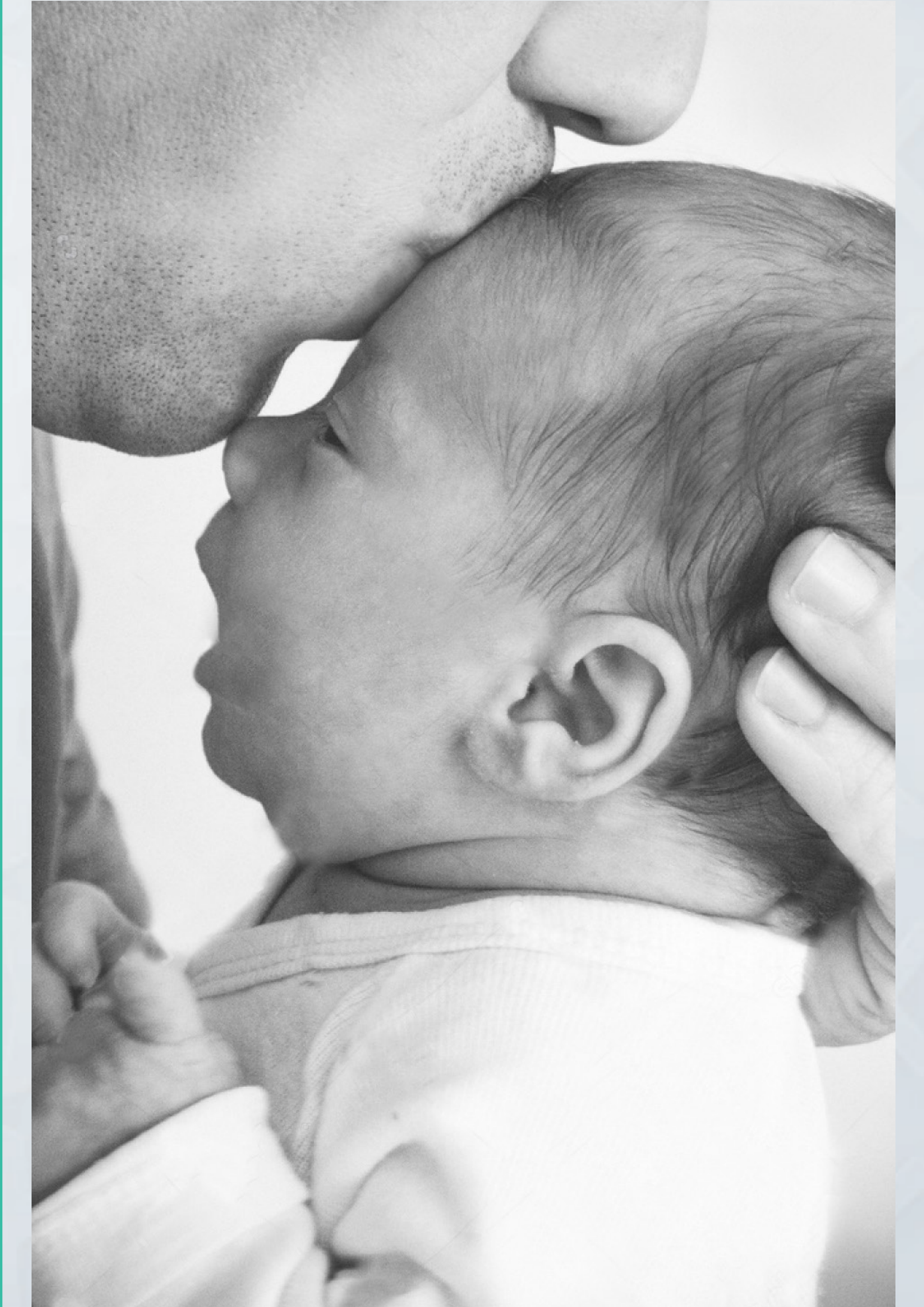

Anne samimiyettir, fedakârlıktır. Emeğini tartmadan, sayıp hesaplamadan vermenin adıdır anne. Sınırlamadan, şart koşmadan, kıskanmadan sunulan sevginin adı... Affın, şefkatin ve hoşgörünün adıdır anne. Sabırla yoğrulan bir eğitimin adı...

Tatlı Bir Heyecan: Baba Olmak

Baba olmak tatlı bir heyecandır. Babalık engin sabır, hoşgörü ve sevgi ister. Bebek, babanın kendisine gösterdiği ilgi ve sevgiyi fark ettikçe, aralarındaki ünsiyet, sevgi ve yakınlık güçlenir.

Baba, evladına merhamet eğitimi veren, güzel ahlakla donatan, kültürünü ve değerlerini benimseten hayırlı evlatlar yetiştirendir. Sevgili Peygamberimizin ifadesiyle *“Hiçbir baba çocuğuna güzel terbiyeden daha kıymetli bir bağışta bulunmamıştır.”* (Tirmizî, Birr ve Sıla, 33)

Allah Resûlü'nün torunları ile gülüp oynaması, onlara sınımsız sarılması, sırtına alıp gezdirmesi hatta namaz kılarken ve hutbe okurken kucağına oturtması, onları sevgi dolu dualarla büyütmesi, en güzel baba örneği değil midir?

Baba, yavrusundan güzel duygularını, övgü cümlelerini, merhametini esirgemeyendir. Kollarında şiddeti değil, şefkati barındırandır.

Aileye yeni katılan minik misafire yapılacak görevler ne kadar kıymetlidir!

Öncelikle anne ve bebek arasında muhteşem bir bağ kurmayı sağlayan anne sütü ilk gıdası olur minik yavrunun. Anne bebeğinin gözlerinin içine bakarken, onun kendisini anladığını bilir ve daha önce hiç tecrübe etmediği bir iletişim kurar yavrusuyla.

Kulağında Ezan, Dilimizde Güzel Bir İsim

İsim koymak kıymetli bir törendir. İsmiñ güzelliği kadar anlamı da önemlidir. Evladına hem telaffuzu hem de anlamı güzel olan bir isim vermek anne babanın sorumluluğundadır.

Sevgili Peygamberimiz *“Muhakkak ki siz kıyamet günü, isimlerinizle ve babalarınızın isimleriyle çağırılacaksınız. O hâlde (çocuklarınıza) güzel isimler koyun.”* (Buhârî, el-Edebü'l-müfred, 286) buyurarak rehberlik eder.

Bebeđi ezân-ı Muhammedî ile buluşturmak, ona isim koyarken uygulanan bir sünnettir. Hafif bir sesle sağ kulağına ezan, sol kulağına kâmet okunan bebek, İslâm'ın üç temel ilkesiyle tanışırılır. Ezan ona, Allah'ın varlığını ve birliğini, Hz. Muhammed'in O'nun elçisi olduğunu ve asıl kurtuluşun ibadet yoluyla ahirette elde edileceğini söyler.

Yaratan'a Şükür: Akîka Kurbanı ve Sadaka

Evlat sahibi olmak Allah'ın ne büyük bir ihsanıdır! İşte bu sebeple, bebeğin doğumunun ilk günlerinde Allah'a bir şükür nişânesi olarak "Akîka Kurbanı" kesilir. Bu kurban, anne baba için sağ salim evladı olmasının bir minnettarlığıdır.

İsmiyle birlikte bir kimliğe kavuşan,
dinlediği ezanla ilk tebliğ muhatap olan,
bu minik yavru anne ve babasının güven
dolu kucağında büyümeye adaydır artık.

Sevgi ve Sabırla: Ninnilerle Uyuttum Helal Lokma İle Büyüttüm

Annesinin duygu yüklü sesinden ninniler dinleyen bebekler sakinleşir. Bir de çocukluk hatıralarını anlatan bir dede, torununun kulağına ninniler fısıldayan bir nine varsa, aslında kadim bir kültür aşılınmış ve inşa edilmiş olur bebeğe.

Bebek, sevgiyle filizlenir, şefkatle serpilir, merhametle büyür. Ebeveynin şartsız ve hesapsız sevgisine layıktır. Ona dokunulması, okşanması, koklanması, gülümsenmesi bebek için en büyük mutluluktur.

Çocuğun sevgi kadar saygı ve anlayışa da ihtiyacı vardır. Bu, “insan olmanın onuruna” duyulan saygıdır aynı zamanda. Sevgili Peygamberimizin kızı Fatıma yanına geldiğinde ayağa kalkıp karşılaması, elinden tutup yerine oturttarak sevmesi bunun en güzel örneğidir. *(Ebu Dâvûd, 143-144)*

Bebek huzur ister, şefkat ister, ilgi ister ve belki de en önemlisi sabır ister. Bir çocuğun büyümesi, emeklemesi, yürümesi, konuşmasının arkasında hep ebeveynin sabrı ve sebatı saklıdır. Sabır, yorulmaktır belki ama şikâyetçi olmamaktır.

Hz. İsmail'in kendisini kurban etmek isteyen babasına teslimiyetinde, Hz. Yakub'un Yusuf'a hasretinde, Hz. Eyyub'un hastalığında, Hz. Peygamber'in tevekkülünde sabır saklıdır.

Çocuk; anne babaya emanet edilen kâinatın gözbebeği olan insanoğlunun en masum hâlidir. Anne baba çocuklarının varlığına saygı duyarak “Allah’ın emaneti” olduğunu asla unutmamalıdır.

Bu minik canı büyütürken önemli olan bir konu daha vardır ki; o da onu helal lokma ile beslemektir. Onun helal gıda ile beslenmesi, iyi ahlak sahibi olmasına tesir ederken, haram lokma ile beslenmesi de karakter ve ahlakını olumsuz yönde etkileyecektir.

Rabbimiz tertemiz yiyeceklerle beslenmemiz konusunda şöyle buyurur:

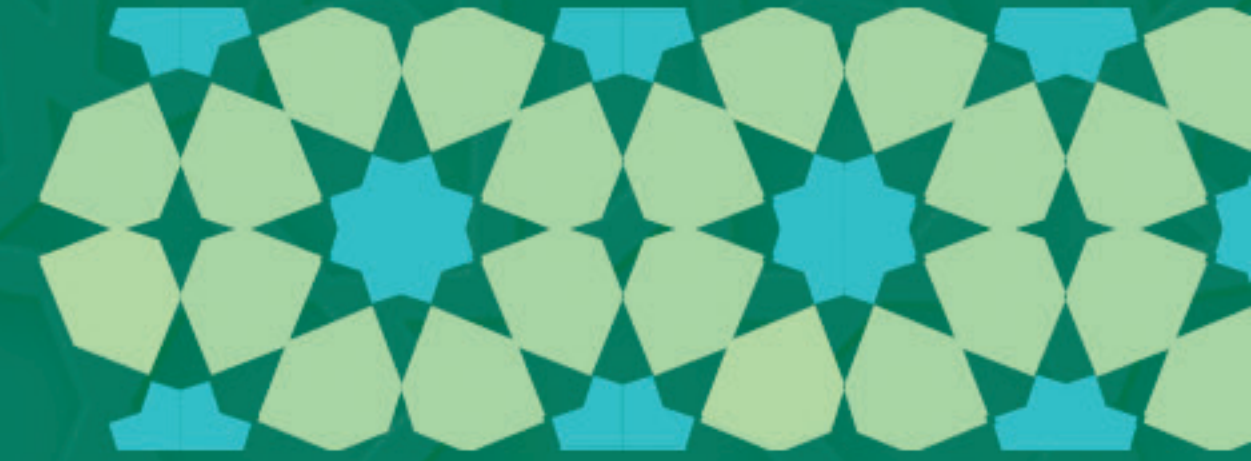
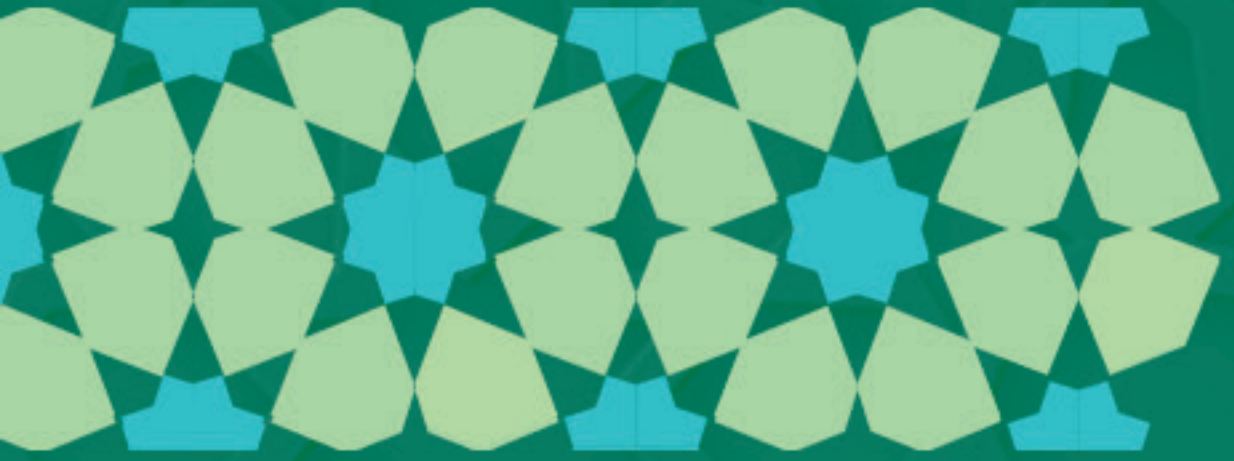
“Ey peygamberler! Tertemiz nimetlerden yiyip için, güzel işler yapın. Kuşkusuz ben yaptıklarınızı eksiksiz bilmekteyim.” (Mü’minun, 23/51)

Güzel ahlak sahibi bir evlat anne babanın kesilmeyen ameli, en büyük hazinesi, iki dünya saadetine vesilesidir. Öyleyse haneler çocuk sesiyle şenlensin, yuvalar bereketlensin, temiz bir nesille toplum inşa edilsin.

“Ey Rabbimiz! Eşlerimizi ve çocuklarımızı bize göz aydınlığı kıl ve bizi Allah’a karşı gelmekten sakınanlardan eyle.” (Furkân, 25/74)

Din Hizmetleri Genel Müdürlüğü